

Luba Blum Bielecka (01.1905/1906–08.1973)

pielęgniarka, instruktorka pielęgniarstwa społecznego, działaczka

Urodziła się w tradycyjnej rodzinie żydowskiej jako najstarsza z dziesięciorga rodzeństwa. Rozpoczęła naukę w nowo otwartym żydowskim gimnazjum w Wilnie. Tam poznała swojego przyszłego męża Abrahama (Abraszę) Bluma, działacza Bundu z Warszawy. Niedługo później rozpoczęła działalność w Cukunfcie – młodzieżowym odłamie Bundu.

Kiedy Blum wyjechał do Gent w Belgii, aby studiować inżynierię budowlaną, Luba Bielecka rozpoczęła naukę w warszawskiej Szkole Pielęgniarstwa przy Szpitalu Starozakonnych w Warszawie, którą ukończyła w 1925 r. Odbyła również przeszkolenie w dziale otwartej opieki zdrowotnej w Paryżu i Brukseli. Szkoliła pielęgniarki w uruchomionym w 1930 roku IX Ośrodku Zdrowia przy ul. Świętojerskiej. Po powrocie Bluma z Belgii para wzięła ślub w Warszawie, gdzie zamieszkali przy ul. Mylnej 9.

Po wybuchu II wojny światowej, dzięki staraniom Blum-Bielickiej Szkoła Pielęgniarstwa nadal kontynuowała działalność. Od listopada 1941 roku szkołę

przeniesiono na teren getta warszawskiego, do budynku mieszczącego się na rogu ulic Mariańskiej 1 i Pańskiej 34. Po Wielkiej Akcji w 1942 roku szkołę przeniesiono na ul. Gęsią 33. Uczennice szkoły zdobywały wiedzę zarówno teoretyczną, jak i praktyczną, na bieżąco opiekując się pacjentami. Blum-Bielicka liczyła, że szkoła przetrwa w getcie, ale jej nadzieje legły w gruzach, kiedy w czasie akcji wysiedleńczej w styczniu 1943 r. Niemcy zajęli budynek i brutalnie zamordowali pacjentów wraz z personelem. Blum-Bielicka przeżyła, ukrywając się w piwnicy razem z dziećmi. W następstwie postanowiła opuścić getto; na tzw. stronę aryjską przeszła tuż przed wybuchem powstania. Jej mąż, współorganizator podziemia w getcie i uczestnik powstania, został zamordowany przez gestapo po wyjściu z getta w maju 1943 roku. Blum-Bielickiej udało się przetrwać wojnę dzięki fałszywym dokumentom.

Po zakończeniu wojny, z ramienia Centralnego Komitetu Żydów w Polsce Blum-Bielicka kierowała Domem Dziecka w Otwocku, a w 1949 roku została dyrektorką Szkoły Pielęgniarskiej nr 3 w Warszawie. Za swoją działalność w czasie wojny została odznaczona medalem Florence Nightingale. Po wyjeździe z Polski do Stanów Zjednoczonych podjęła pracę w New York Hospital. Zmarła w 1973 roku i została pochowana w alei głównej cmentarza żydowskiego przy ulicy Okopowej w Warszawie.

Data publikacji: 2021-09-07

Data wydruku: 2021-11-03 00:39

Źródło: <http://1943.pl/arttykul/luba-blum-bielecka/>